

Reseptörler bu klasik sınıflandırmanın dışında araştışıcılar tarafından daha ayrıntılı olarak yeniden düzenlenmiştir.

Sinyal İleten Reseptörlerin Sınıflandırılması

Sinyal ileten reseptörlerin üç ana sınıfı vardır:

Plazma membranını geçebilen ve kendi başına enzimsel faaliyetlerde bulunabilen reseptörler. Örnekler:

- **“ tirozin kinaz ” lar** (ör. PDGF, insulin, EGF ve FGF reseptörleri). Bu reseptörler, “otofosforilasyon” ve “heterofosforilasyon” yapabilmektedirler.
- **“ tirozin fosfataz ” lar** (ör. CD45 [*cluster determinant-45*] T hücre and makrofaj proteini).
- **“ guanilat siklaz ” lar** (ör. natriuretic peptide reseptörleri).
- **“ serin/treonin kinaz ” lar** (ör. aktivin ve TGF- β reseptörleri)

Hücre içindeki, GTP'ye bağlanabilen ve GTP'yi hidrolize eden proteinlere (G-Proteinlerine) etki edebilen reseptörler. G-Proteinleri ile etkileşebilen bu reseptörler, 7 katlı ve hücre membranını geçen bir yapıya sahiptirler. Bunlara serpantin (yılanvari) reseptör de denir. Bu reseptörlere örnek olarak, adrenerjik reseptörler, odorant reseptörler, ve bazı hormon reseptörleri (e.g. glukagon, anjiotensin, vasopressin ve bradikinin) gösterilebilir.

Hücre içinde yani sitoplazmada mevcut olup, liganda bağlandıktan sonra çekirdeğe göç eden reseptörler. Bunlar, gen transkripsiyonunu doğrudan etkilerler.